

ELK LEVEN IS EEN VERHAAL DAT WAARD IS VERTELD TE WORDEN

opgedragen aan, zie

www.yoga-intervision.com/pdf/por-toda-a-minha-vida.pdf

Lolkje: ooit, ter gelegenheid van je vijftigste verjaardag, interviewde ik je over wat je van belang vond om op te merken. Dat leidde toen tot www.yoga-intervision.com/pdf/levensloop.pdf. Hoop dat je ter gelegenheid van je vijfenzeventigste daar nog het een en ander aan toe wilt voegen, wil daarvoor graag met je in gesprek.

Ton: fijn dat je dat wilt. Elk leven is een verhaal dat waard is verteld te worden. Aan degenen die je dierbaar zijn, aan wie er kennis van wil nemen, eerst en vooral echter aan jezelf. Verwoording ervan werkt verhelderend ten opzichte van je verleden, de weg die je ging, geeft richting aan de tijd die je rest. Ik gun het iedereen. Fijn dat jij - jij dus - mij ook nu weer daar bij helpt. Eerst en vooral weet ik mij gevormd door jou.

Lolkje: en andersom, denk maar aan wat we cross-overs gingen noemen. Vaardigheden, opvattingen ook, die de een van de ander overneemt, waarbij de ander er in achteruit boert, soms zelfs wat afstand van neemt.

Ton: jij kreeg meer durf, ik werd terughoudender. Terughoudender in het debiteren van van alles over van alles en nog wat. Ook wat betreft mijn levensloop. Al schreef ik er in meer dan ruime mate over, om te weten wat mij bewoog zijn mijn personalia afdoende, die geven daar voldoende inzicht in.

Lolkje: die moet je die wel heel aandachtig lezen. Ook tussen de regels door. Geef eens wat hints.

Ton: zo schrijf ik de laatste jaren bijvoorbeeld geen essays meer, nou ja, quasi essays dan. Er kwamen genealogische studies, familie verhalen, columns voor in de plaats. Daar kon ik trouwens toch nog het nodige in kwijt. Mijn drive, een drive om te delen, die bleef.

Lolkje: geen wonder, het delen van kennis en ervaring maakt deel uit van onze evolutionair-genetische blauwdruk, weet ik intussen van jou. Om te overleven, zijn genen te kunnen doorgeven, moest er binnen de jager-verzamelaarsgroepen die wij vormden, worden samengewerkt. Elkaar informeren, zoals over waar zich wild bevindt, hoe het te overmeesteren, waar eetbare planten en vruchten te vinden zijn, waar gevaar dreigt, vormde daarvan de basis. Plus, basaler nog, het delen in materiële en zorgzame zin.

Ton: het delen van kennis en ervaring kwam in ons genetisch erfgoed terecht. De eigenschappen en motivaties die daar deel van uitmaken hebben de kracht van een reflex, de kracht van een drive. Alleen wie zijn kennis en ervaring deelde kon op de steun van anderen rekenen. Logisch dat reputatiebehartiging haar intrede deed. Het hebben van een goede reputatie was van levensbelang.

Lolkje: waarmee je maar wilt zeggen dat egotripperij, het alsmaar etaleren van kennis en ervaring, een uitvergroting is van onze elkaar-informeren-drive. Net als te veel vet en suiker een misfit. Misplaatst, want voor ons huidige overleven niet nodig, bovendien voor een genoeglijk sociaal leven contraproductief. Egotrippers worden niet gewaardeerd, betweters, drammers, roddelaars net zo min.

Ton: waarmee we zijn aanbeland bij wat mij de laatste jaren in toenemende mate boeide: de evolutietheorie, slechts in het voorbijgaan in mijn 'personalia' vermeld. Het moest tot het Darwinjaar - 2009 - duren voor ik pas goed in deze, door Darwin ontsloten materie dook.

Lolkje: de stroom aan publicaties en documentaires die er verscheen, liet je niet meer los. Zoals je eerder je vermeende kennis en ervaring herwaardeerde, accenten verlegde, zo gebeurde dat ook nu. Van het bekende tweetal 'nature-nurture' kreeg nature je aandacht. Je omarmde je genetische blauwdruk zoals je dat ging noemen. Waaronder je willen-delen-drive. Niet langer was je bang dat het je ego was dat je daarbij parten speelde.

Ton: dat alles niet dan na een gestage teruggang in de tijd. Opgegroeid binnen de normen en waarden van het christendom, studeerde ik rechten en psychologie. Die studies waren producten van de huidige tijd. Anders lag het met het boeddhisme waar ik mij daarna op richtte. Zonder mij daarvan bewust te zijn ging ik terug in de tijd.

Lolkje: je wilde wat aan de lijfkant doen, iets wat het boeddhisme je niet bood, ging op yoga, wendde je tot het hindoeïsme. Na de Griekse mythologie boeide je nu ook de Oosterse. In het kielzog daarvan kwamen traditionele samenlevingen in je vizier. Gefascineerd door onze vroegste geschiedenis belandde je bij de evolutietheorie. Je ging terug naar je basics, ons aller basics. Er zat een lijn in, in je zoektocht. Achteraf gezien althans.

Ton: zoals velen met mij volgde ik de tijdgeest. Je wenden tot het oosten hoorde er bij destijds. Ik vertelde erover in 'Onderweg', een serie die ik onlangs voor de Culemborgse boekhandel De Kraanvogel startte. Zie

www.boekhandeldekraanvogel.nl resp. www.yoga-intervision.com/onderweg.html. De route die ik de laatste jaren volgde vermeldde ik er slechts zijdelings in. Ook die liep parallel met de tijdgeest. De natuur, primatologie, traditionele samenlevingen, de aandacht ervoor raakte in een stroomversnelling. De evolutietheorie beleefde een ware revival. Tot ik de boodschap begrepen had: de mens is niet de kroon der schepping. Alle levensvormen zijn perfect, waaronder de onze, daarmee ook wij. In religieuze termen: divine, in seculiere termen: waardig, evenwaardig. Het Darwinjaar - 2009 - kwam wat mij betreft nog net op tijd.

Lolkje: dat zou een mooie uitzwaaijer zijn, maar je wilt nog wat kwijt, is het niet? Over een wending in je levensovertuiging, als vanzelf uit je personalia, je levensloop, voortvloeiend.

Ton: inderdaad. Mijn oriëntatie op traditionele samenlevingen bracht mij tot de overtuiging dat het wereldwijd gebruik van de term, religieus zowel als seculier, het feitelijk bestaan ervan niet impliceert. Wie 'ziel', want daar heb ik het over, letterlijk opvat in plaats van haar te zien als metafoor, overigens de mooiste die wij hebben, is nog steeds bevangen door het animistisch-dualistische geloof in een, van het lichaam onderscheiden entiteit, stoffelijk of niet, die ons zou bewonen. Een entiteit die het stuur in handen zou hebben, bij ons sterven het lichaam zou verlaten, uittreedt zoals dat heet, om in een nieuw lichaam te worden wedergeboren of elders voort te bestaan.

Lolkje: jij weet je een ondeelbare eenheid, niet twee, de wereld - onze niche - inbegrepen. Wat we zijn, zijn we binnen en dank zij alles om ons heen: wederzijds afhankelijk. Deelgeheél, zoals jij dat noemt, a seadrop sea. Laat staan dat er in ons iets als een separate ziel zou bestaan.

Ton: ook binnen het christendom is de opvatting als zou er in ons een aparte ziel bestaan, aan het verdwijnen. Overigens zonder er al te expliciet over te spreken. Het beziet ons leven niet meer vooreerst in het licht van een vermeend hiernamaals, het ziet, overwegend althans, de mens niet langer meer als basaal schuldig. Zo ook zullen boeddhisme en hindoeïsme ooit hun daaraan verwante karma- en reïncarnatieconcept loslaten. De vrije ontwikkeling van mens en samenleving er niet langer door belemmeren. Althans dat hoop ik, gun ik hen.

Lolkje: ook dat zou een mooie uitzwaaijer zijn, ware het niet dat hij op het superieure af is. Alsof jij de wijsheid in pacht hebt, en zij niet. Alsof bovendien alle wereldproblemen ermee zouden zijn opgelost.

Ton: debiteer ik op de valreep nog van alles. Ging ik in mijn zoektocht terug in de tijd, kijkend naar nu, naar de toekomst, dienen zich grotere uitdagingen nog aan. Die hebben te maken met de tijd waarin we, overigens al heel lang, leven. Wel het antropoceen - het tijdperk van de mens - genoemd. Alle levensvormen zijn perfect, merkte ik op, maar dan wel binnen hun niche, de specifieke omgeving waarin zij zich bevinden, waaraan zij zich hebben aangepast. Wij echter, met de hele wereld, de kosmos zelfs, als onze niche, maken die in toenemende mate zélf.

Lolkje: daarin geleid door het wereldwijd nog steeds dominante economisch groeimodel, het vrije marktgerichte denken. Op microniveau terug te vinden in ons consumentengedrag, want daar valt of staat het mee.

Ton: mooi dat je dat zegt. Ook ons consumentengedrag is een misfit, misplaatst. Als jager-verzamelaars moesten we er iedere dag op uit, waren we blij wanneer we eetbare vruchten en planten vonden, blij met jachtbuit ook. Op het ritme van onze stofwisseling uiteraard steeds voor eventjes, repetitief. Voor mij is ons consumentengedrag genetisch verankerde herhalingsdwang. Niet meer gericht op voedsel dus, maar op bevrediging van onze blijdschap-drive. Vandaar al die niemendalletjes, die platte sensaties ook, in de macht waarvan we zijn.

Lolkje: bezit is het eind van het vermaak, zoals je vader zei. Met spijt in zijn stem ...

Ton: gelukkig neemt, ook binnen de kring van economische bollebozen, de aandacht voor duurzamere modellen geleidelijk toe. Modellen die voorzien in het terugdringen van rooibouw, overvloed, verspilling aan de ene kant, onder gelijktijdige opheffing van schaarste aan de andere kant. Van de wereld dus.

Lolkje: bemoedigend, dat zeker. Ook over kunstmatige intelligentie, informatietechnologie, het steeds virtueel worden van onze wereld, maak je je echter zorgen. Temeer omdat het een exponentieel tempo is waarin dat alles zich afspeelt. Tot de menselijke maat wordt overschreden, wij van onszelf vervreemden, zoals jij vreest.

Ton: als dat niet thans al het geval is. De vraag die zich stelt, de uitdaging waarvoor wij staan, is of wij er, met onze nog altijd stone-age bodymind, in slagen ons aan onze alsmaar artificiëlere, virtueelere selfmade niche aan te passen. Een niche waarbij wij onze 'ziel' steeds meer buiten onszelf plaatsen, permanent 'uitgetreden'. Of dat we er niet eerder al mee moeten stoppen. Wat ik dus denk.

PERSONALIA ANTHONY DRAAISMA (TON)

personalia

anthony draaisma (ton) (1942) - raadhuisstraat 16 A - 4021 eh maurik - 0344 694111
e-mail: draaisma-gietema@zonnet.nl - website: www.yoga-intervision.com

opleidingsachtergrond

rechten; organisatiekunde; capita psychologie w.o. persoonlijkheidsleer, waarderingstheorie (zelfkonfrontatiemethode), psychodrama, counseling, interventie; docentenopleiding raja yoga

levensbeschouwelijke achtergrond

opgegroeid in rk-milieu, westerse filosofie resp. boeddhisme (sinds 1980), hindoeïsme (sinds 1990), mythologie, traditionele samenleving (sinds 2000), evolutietheorie (sinds 2010)

arbeidsverleden

1968 - 1970: consulent-inspecteur justitiële kindbescherming ministerie van justitie
1970 - 1977: secretaris sectie ziekenhuizen nationale ziekenhuisraad
1977 - 1979: directeur ned. ver. voor ambulante geestelijke gezondheidszorg (koepel riagg's)
1979 - 1981: senior organisatieadviseur berenschot (non profitsector)
1981 - 2000: management consultant health care / interimmanager / counselingspraktijk

huidige activiteiten

coördinator stichting yoga interventiekring: www.yoga-intervision.com
coördinator worldprayer-initiatief: www.worldprayer-lordhavemercy.com
journalistiek vrijwilligerswerk, zie o.a.: www.indianet.nl/docutip.html
ervaringsuitwisseling in dialoog: www.yoga-intervision.com/pdf/intervisie.pdf
overdracht mantras/bhajans/shlokas: www.yoga-intervision.com/pdf/infomantrayoga.pdf

autobiografie / producties

levensloopversjes: www.yoga-intervision.com/pdf/versjesuitijsselstein.pdf
het komkommerzaadje: www.yoga-intervision.com/pdf/little_cucumberseed.pdf
anekdotische herinneringen: www.yoga-intervision.com/pdf/hinkstapsprong.pdf
onderweg, inspiratie voor reisgenoten: www.yoga-intervision.com/onderweg.html
semi-autobiografisch: www.yoga-intervision.com/pdf/levensloop.pdf

overige producties: www.yoga-intervision.com

genealogie / familiegeschiedenis

familiegeschiedenis moederszijde: www.debarneveldsefamilierutgers.nl

'meest vreemdelingen uit münsterland' (bdu, 2013), historische studie (samen met crebolder) over de migratie van münsterlanders, w.o. johannes jozef rutgers (1809), naar barneveld; zie www.debarneveldsefamilierutgers.nl/pdf/inhoudsopgave_meest_vreemdelingen.pdf

familiegeschiedenis vaderszijde: www.yoga-intervision.com/pdf/familiegeschiedenis.pdf
familyhistory fathers side: www.yoga-intervision.com/pdf/familyhistory.pdf

kwartierstaat a.m.h. hagdorn (1907-1938) (eerste echtgenoot moeder): op verzoek